

آینده، تو هستی

مدرسه بین‌المللی پژوهش روسیه^۱

حمیدرضا منصوریان

گوناگونی چون فرانسه، اوکراین، دانمارک، نروژ، ایران، اسپانیا و پرتغال به این مدرسه می‌آیند. پژوهش‌های مدرسه در سه حوزه علوم اجتماعی و انسانی (Social Sciences and Humanities) طبیعی (Natural Sciences) و فناوری‌های نوین (Technology) انجام می‌گیرد. هر دانش‌آموزی به صورت داوطلبانه می‌تواند در یکی از زیرشاخه‌های این بخش‌ها فعالیت کند و در نهایت، دانش‌آموزانی که در گروه‌های کاری مختلف قرار گرفته‌اند، در همایش پایانی و در حضور استادان دانشگاه، کارشناسان گوناگون و معلمان نتیجه پژوهش‌های خود را ارائه می‌دهند. این فعالیت‌ها به هیچ‌وجه جنبه رقابتی ندارد و هر گروه فقط نتیجه کار خود را ارزیابی می‌کند؛ البته نه در مقایسه با دیگران.

ما از معلمان این مدرسه بودیم و در مدت مشخصی که در این مدرسه فعالیت می‌کردیم، تجاربی به دست آوردیم که بخشی از آن چنین است:

۱. امکان کار در کلاس یا کارگاهی که دانش‌آموزان آن از مناطق مختلف دنیا با علایق، ویژگی‌ها و دانسته‌های گوناگون آمده بودند، فراهم شد.

۲. ارزشیابی در پایان هر روز کاری به روش‌های گوناگون صورت می‌گرفت که این امر نگرش

مدرسه بین‌المللی پژوهش هر سال زیر نظر بنیاد آموزشی Milset تشکیل می‌شود و اهداف پژوهشی متعددی را به صورت بین‌المللی دنبال می‌کند. شعار این مدرسه این است: «آینده، تو هستی؛ آینده متعلق به جوانان است». دانش‌آموزان و معلمان از سرتاسر جهان وارد این مدرسه می‌شوند و فعالیت می‌کنند. همه افراد و گروه‌ها در پاسخ به فراخوانی که بنیاد و دفتر منطقه‌ای IRS منتشر می‌کند، برای حضور در این مدرسه اظهار تمایل می‌کنند و طی فرایندی پذیرش می‌شوند. شرکت در این مدرسه برای مدارس کشورهای گوناگون معمولاً با سه شرط اصلی همراه است:

۱. زبان مورد استفاده در مدرسه انگلیسی است و همه شرکت‌کنندگان برای حضور و ارتباط با یکدیگر باید بر آن مسلط باشند.

۲. مدرسه مبلغی را به‌عنوان شهریه اعلام می‌کند که مدارس کشورها باید آن را پرداخت کنند.

۳. همه معلمان و دانش‌آموزان موظف‌اند از قوانین مدرسه بین‌المللی تبعیت کنند و با مسئولان همکاری لازم را داشته باشند.

ده دوره این مدرسه تاکنون در نقاط مختلف روسیه برگزار شده است. دانش‌آموزان از کشورهای مختلفی چون روسیه، ایتالیا، چین، مکزیک، ایران، تایلند، ترکیه و فیلیپین و معلمان نیز از کشورهای

در برنامه شب
فرهنگی کشورها،
دانش آموزان هر
کشور آداب و
رسوم و بخشی از
عناصر فرهنگی
کشورشان را
معرفی می کردند
که همراه با
پذیرایی با
خوراکی های
خاص آن
کشور، پوشیدن
لباس های بومی و
دادن هدیه های
فرهنگی بود

در آن ها وجود داشت، متنوع بودند. این فضاها از کلاس های عادی گرفته تا آزمایشگاه، کارگاه موسیقی، کارگاه های ساخت، محوطه های تاریخی، موزه ها، جنگل و حتی خیابان را در بر می گرفت.

۵. دانش آموزان به جز زبان ارتباطی می بایست با خلاقیت فراوان زبان علمی مشترکی پیدا می کردند؛ زبانی که آموزش های متناسب با آموخته های آنان را در کشور خودشان هم پوشش می داد.

۶. نتیجه فرایند پژوهشی این دوره، به بخشی از کار و فعالیت وزارت خانه ها و معلمان مدارس مختلف جهان بر می گشت و می توانست به نوعی بازتاب کار آن ها تلقی شود.

۷. امکان با هم بودن در وقت صبحانه، ناهار و شام و نیز برنامه های عمومی نظیر شب فرهنگی کشورها وجود داشت که فضا و زمان مناسبی برای تبادل اطلاعات و فرهنگ ها فراهم می آورد.

در برنامه شب فرهنگی کشورها، دانش آموزان هر کشور آداب و رسوم و بخشی از عناصر فرهنگی کشورشان را معرفی می کردند که همراه با پذیرایی با خوراکی های خاص آن کشور، پوشیدن لباس های بومی و دادن هدیه های فرهنگی بود.

۸. برای معلمان، کارشناسان و مربیان همراه امکان بازدید از مدارس محلی وجود داشت که بر تجارب آن ها می افزود.

* پی نوشت:

(IRS: International Research School)

متفاوتی نسبت به ارزشیابی را در پی داشت و به بهبود کار معلمان و کارشناسان در روزهای بعدی کمک می کرد.

۳. هر روز به صورت موازی با کلاس های دانش آموزان، برای سرپرستان و مربیان گروه های دانش آموزی هر کشور نیز نشست هایی برگزار می شد که افراد در آن ها ضمن بیان تجربه ها و معرفی نظام آموزشی کشور خود، مشاهدات خود را از کلاس های برگزار شده، مطرح و بررسی می کردند. در واقع، یادگیری برای همه افراد صورت می گرفت.

۴. فضاهایی که امکان فعالیت دانش آموزان

